

Centrale Raad van Beroep

8 november 2001

Nr. **99/4850 ALGEM**

UITSpraak

in het geding tussen:

[X.] B.V., gevestigd te [B.], appellante,

en

het Landelijk instituut sociale verzekeringen,
gedaagde.

I. ONTSTAAN EN LOOP VAN HET GEDING

Namens appellante is drs. W, belastingadviseur te V, op bij aanvullend beroepschrift van 20 oktober 1999 aangegeven gronden in hoger beroep gekomen van een door de Arrondissementsrechtbank te Rotterdam onder dagtekening 5 augustus 1999 tussen partijen gegeven uitspraak, waarnaar hierbij wordt verwezen.

Namens gedaagde is onder dagtekening 20 december 1999 een verweerschrift ingediend.

Het geding is behandeld ter zitting van de Raad, gehouden op 27 september 2001, waar appellante, zoals tevoren bericht, niet is verschenen en waar gedaagde heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. T, werkzaam bij Gak Nederland B.V. te Amsterdam.

II. MOTIVERING

Bij uitspraak van 5 augustus 1999 heeft de rechtbank ongegrond verklaard het beroep van appellante tegen het bestreden besluit van 30 mei 1997, waarbij - voor zover in de onderhavige procedure van belang - de correcties van het premieloon over de jaren 1990 tot en met 1992 in verband met de betalingen van appellante aan anonieme Poolse arbeidskrachten en de in die jaren door appellante betaalde onkostenvergoedingen werden gehandhaafd.

In hoger beroep wordt namens appellante aangevoerd dat het bestreden besluit van 30 mei 1997 strijdig is met het motiveringsbeginsel. Volgens gemachtigde van appellante kunnen zowel de betalingen aan Poolse werknemers als de uitgaven voor steekpenningen almede de bedragen, die de directeur-groootaandeelhouder per kas heeft opgenomen, niet als premieloon worden beschouwd. Ter onderbouwing van dit standpunt wordt namens appellante gewezen op een passage in het bestreden besluit, waaruit volgens appellante zou blijken dat gedaagde heeft overwogen dat een deel van de anonieme betalingen is aangewend voor steekpenningen dan wel kasopnamen door de directeur-groootaandeelhouder.

Voorts wordt namens appellante aangevoerd dat de door appellante betaalde onkostenvergoedingen deels niet tot het premieloon behoren.

Gedaagde stelt zich bij verweerschrift van 20 december 1999 op het standpunt dat de rechtbank de grenzen van het geding heeft overschreden, omdat de correcties in verband met de door appellante betaalde onkostenvergoedingen geen onderdeel van de bezwaarschriftprocedure zijn geweest en derhalve niet in de heroverweging van gedaagde zijn betrokken. Gelet op het bepaalde in artikel 7:11 van de Awb en de Memorie van Toelichting op dit artikel, hebben de correcties in verband met de door appellante betaalde onkostenvergoedingen volgens gedaagde kracht van gewijsde verkregen en konden respectievelijk kunnen deze correcties in beroep en in hoger beroep niet meer worden aangevochten.

De Raad overweegt als volgt.

De Raad volgt appellante niet in haar stelling dat zowel de betalingen aan Poolse werknemers als de uitgaven voor steekpenningen almede de bedragen, die de directeur-grootaandeelhouder per kas heeft opgenomen, niet als premieloon in de zin van de Coördinatiewet Sociale Verzekering (hierna: CSV) kunnen worden beschouwd.

Allereerst overweegt de Raad dat op basis van de beschikbare informatie een privaatrechtelijke dienstbetrekking tussen appellante en de Poolse arbeidskrachten dient te worden aangenomen. Gesteld noch gebleken is dat de Poolse arbeidskrachten niet in een gezagsverhouding tot appellante hebben gestaan dan wel het werk niet persoonlijk hebben verricht. Appellante heeft de Poolse arbeidskrachten betaald voor hun werkzaamheden, welke betalingen als loon kunnen worden aangemerkt.

Ter zitting van de Raad heeft gemachtigde van gedaagde - desgevraagd - verklaard dat bij het bestreden besluit is overwogen dat de anonieme betalingen in zijn geheel zien op betalingen aan Poolse arbeidskrachten. De namens appellante aangehaalde passage in het bestreden besluit dient derhalve te worden aangemerkt als een kennelijke schrijffout. De Raad constateert dat de gedingstukken aan de juistheid van deze verklaring steun bieden.

Nu de administratie van appellante niet voldoet aan de eisen van artikel 10, eerste lid, van de CSV en appellante ook niet anderszins aannemelijk heeft gemaakt dat inderdaad sprake zou zijn geweest van het betalen van steekpenningen dan wel kasopnamen door de directeur-grootaandeelhouder, is de Raad van oordeel dat een - eventuele - vaststelling van het premieloon op een te hoog bedrag - quod non - voor risico van appellante komt.

Naar aanleiding van het standpunt van gedaagde dat de bezwaren van appellante met betrekking tot de onkostenvergoedingen niet (meer) in de beoordeling van het bestreden besluit kunnen worden betrokken, overweegt de Raad dat appellante bezwaar heeft gemaakt tegen de vaststelling van het premieloon CSV en de vaststelling van de over dit premieloon voor de jaren 1990 tot en met 1992 verschuldigde premies.

Nu (de hoogte van) de onkostenvergoedingen medebepalend zijn geweest voor de vaststelling van het premieloon CSV en de vaststelling van de hierover verschuldigde premies, is ook dit onderwerp - zij het impliciet - naar het oordeel van de Raad onderdeel geweest van gedaagdes heroverweging bij het nemen van het bestreden besluit. Het stond en staat appellante derhalve vrij dat onderwerp in beroep te bestrijden, ook met nieuwe argumenten.

De Raad kan zich derhalve niet stellen achter het standpunt van gedaagde dat, nu appellante dit onderwerp niet reeds in bezwaar in stelling heeft gebracht, het in strijd met de goede procesorde is om dat onderwerp alsnog in (hoger) beroep als grond aan te voeren.

Vorenstaande overwegingen leiden er toe dat de aangevallen uitspraak voor bevestiging in aanmerking komt.

De Raad acht geen termen aanwezig om toepassing te geven aan artikel 8:75 van de Algemene wet bestuursrecht.

Derhalve wordt beslist als volgt.

III. BESLISSING

De Centrale Raad van Beroep,

Recht doende:

Bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus gegeven door mr. B.J. van der Net als voorzitter en mr. R.C. Schoemaker en mr. G. van der Wiel als leden, in tegenwoordigheid van R.E. Lysen als griffier, en uitgesproken in het openbaar op 8 november 2001.

Lysen

Van der Net